Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25999
Copyright: Admont, Benediktinerstift

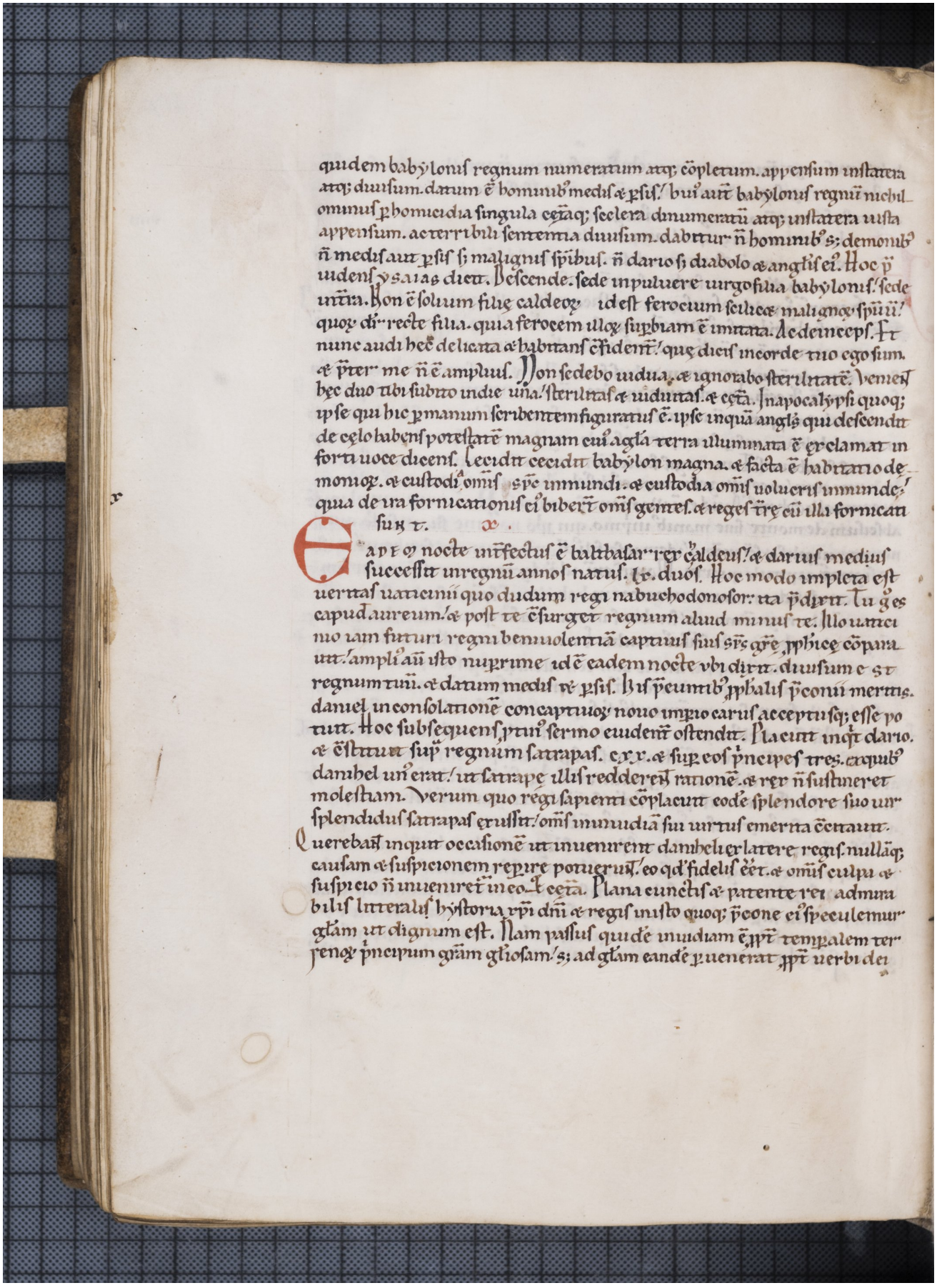

quidem babylonis regnum numeratum atq; cōpletum. appensum instatera atq; diuisum. datum ē hominib' medis & psis. / hui aut babylonis regni nichil omnus p homicidia singula eor aq; scelera dnumeratū atq; instatera usta appensum. aeterni bū sententia diuisum. dabtur ñ hominib's; demonib' ñ medis aut psis; maligni spibus. ñ dario; diabolo & anglis ei. Hoc p uidens ysaias dicit. Descende. sede in puluere uirgo filia babylonis. / sede ut ita. Non ē solium filiæ caldeor id est ferocium scelicæ maligno; spū ū. / quor dr recte filia. quia ferocem ullq; superbiam ē imitata. Ade incepsi. Et nunc audi hec delicata & habitans cōfidenter. / quę dicis in corde tuo ego sum. & præter me ñ ē amplius. Non sedebo uidua. & ignorabo sterilitatē. Veniet hec duo tibi subito in die una. / sterilitas & uiduitas. & cetera. In apocalypsi quoq; ipse qui hic p manum scribentem figuratus ē. ipse in quā anglō qui descendit de celo habens potestatē magnum cui⁹ aglā terra illuminata ē exclamat in forti uoce dicens. Cecidit cecidit babylon magna. & facta ē habitatio dem⁹ onū. & custodia omnis spūs immundi. & custodia omnis uoluceris immundę / qua de ira fornicationis ei bibert omnes gentes. & reges trę cū illa fornicati sunt. x.

Eap⁹ nocte interfectus ē balthasar rex caldeus. / & darius medius successit in regnū annos natus. lx. duos. Hoc modo impleta est uerbi⁹ uaticinii quo dudum regi nabuchodonosor dictū p dixit. Tu ges capud aureum. / & post te surget regnum aliud minus te. Illo uatici nio iam futuri regni benuolentia captiuus suus sr̄s gr̄e ppliçę cōpa uit. / amplia aū isto nuptiæ id ē eadem nocte ubi dictū. diuisum e st regnum tuū. & datum medis & psis. Hus p eum ppalis p conū meritis. daniel in consolationē concepti nouo impio carus acceptus q; esse po tuit. Hoc subsequens scri⁹ sermo euidenter ostendit. Placuit inq⁹ dario. & constituit sup regnum satrapas. cxx. & sup eos p̄cipes tres. quib⁹ danibel unus erat. / ut satrapę illis redderet rationē. & rex ñ sustineret molestiam. Verum quo regi sapienti cōplacuit eode splendore suo ut splenduit satrapas eruisti. / omnis inuidia sua ut tus emerita certauit. Querebat inquit occasionē ut inuenirent danbel uel latere regis. nullāq; causam & suspitionem repire potuerunt. / eo qd fidelis erat. & omnis culpa & suspitio ñ inueniret in eo. & cetera. Plana cunctis & patente rei admu biles literalis hystoria xpi dñi & regis iusto quoq; poene ei speculemur gtam ut dignum est. Nam passus qui de iudea ē ppe templum ter renq; principum gram gliosam / s; ad gtam eande p uenerat ppe uerbi dei